

Το Δίκτυο Multi-Layer Perceptron και ο Κανόνας Back-Propagation

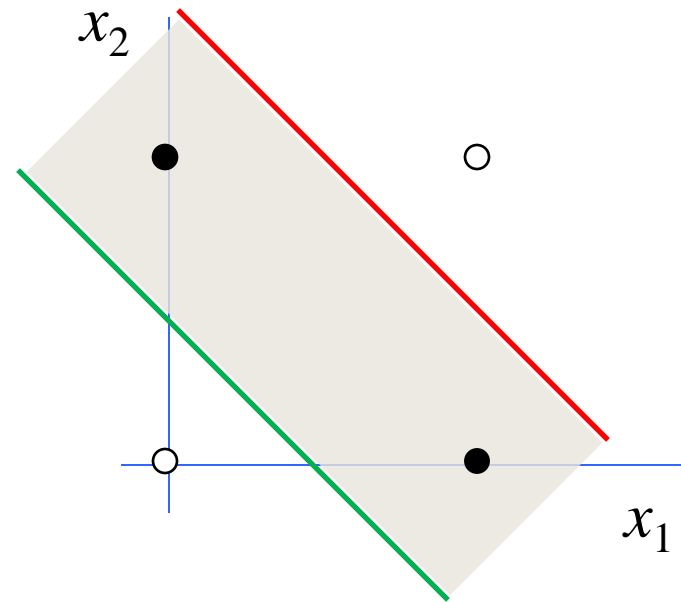
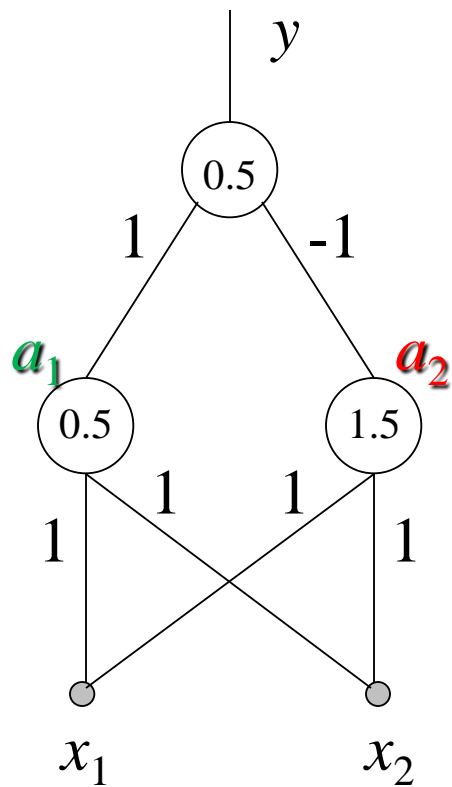
Κώστας Διαμαντάρας
Τμήμα Πληροφορικής
ΤΕΙ Θεσσαλονίκης

Το Πρόβλημα XOR

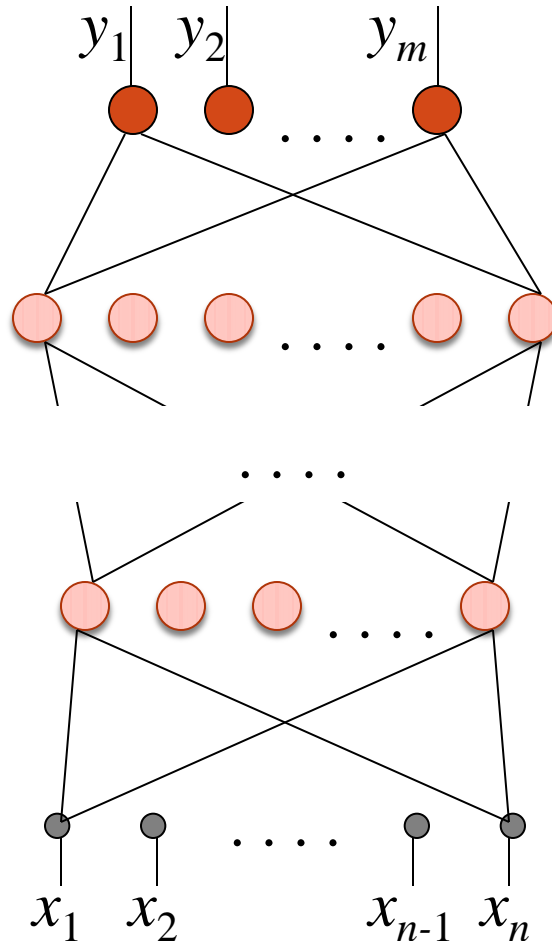
- Περιορισμένες δυνατότητες Perceptron (=1 νευρώνας). Πχ. Αδυναμία λύσης απλού προβλήματος XOR:

x_1	x_2	y
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

Λύση του XOR με MLP

Γενική Τοπολογία Δικτύου MLP

Στρώμα Εξόδου

Κρυφό Στρώμα N

$\dots$

Κρυφό Στρώμα 1

Στρώμα Εισόδου

Συνάρτηση Ενεργοποίησης

Διαδική
Μη παραγωγίσιμη

$$f(u) = 1 / (1 + e^{-u})$$

Συνεχείς τιμές
Παραγωγίσιμη

Δυνατότητες δικτύων MLP (1)

- **Θεώρημα**

Έστω $f =$ σιγμοειδής και $g(x_1, x_2, \dots, x_p)$ οποιαδήποτε συνεχής συνάρτηση p μεταβλητών ορισμένη στον μοναδιαίο κύβο $I_p = [0,1]^p$. Τότε υπάρχει ακέραιος M και κάποιες τιμές των παραμέτρων $\alpha_i, w_{ij}, \theta_i$, έτσι ώστε η συνάρτηση

$$\phi(x_1, x_2, \dots, x_p) = \sum_{i=1}^M \alpha_i f\left(\sum_{j=1}^p w_{ij} x_j + \theta_i\right)$$

προσεγγίζει την $g(x_1, x_2, \dots, x_p)$ με σφάλμα μικρότερο του ε για όλες τις τιμές $\{x_1, x_2, \dots, x_p\} \in I_p$ και για οποιοδήποτε $\varepsilon > 0$.

Δυνατότητες Δικτύων MLP (2)

Με απλά λόγια: (Ιδιότητα *Universal Approximator*)

- Ένα δίκτυο δύο στρωμάτων μπορεί να προσεγγίσει όσο καλά επιθυμούμε οποιαδήποτε συνεχή συνάρτηση
  - Οι νευρώνες του κρυφού στρώματος έχουν τη σιγμοειδή συνάρτηση ενεργοποίησης
  - Ο νευρώνας εξόδου έχει τη γραμμική συνάρτηση ενεργοποίησης

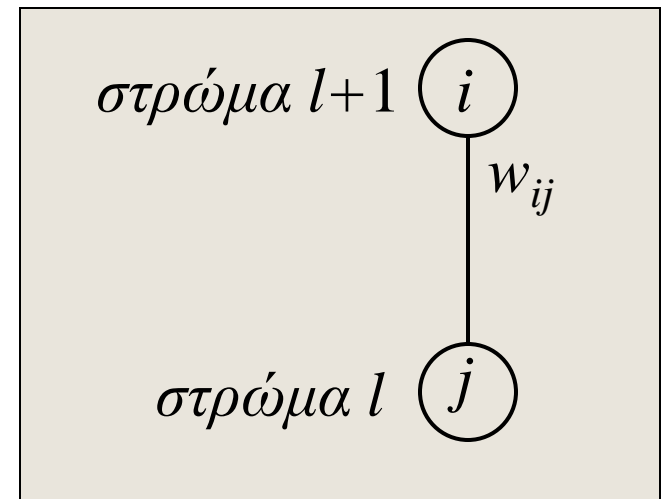
Δυνατότητες Δικτύων MLP (3)

- Όσο πιο πολύπλοκη είναι η συνάρτηση που επιθυμούμε να προσεγγίσουμε τόσο περισσότερους κρυφούς νευρώνες θέλουμε
- Δύο στρώματα αρκούν
- Universal Approximator : ισχύει και για συναρτήσεις πολλών εξόδων

Συμβολισμοί

- $N(l)$: πλήθος νευρώνων στο στρώμα l
- $a_i(l)$: έξοδος του νευρώνα i στρώμα l
- x_i : είσοδοι του δικτύου (μηδενικό στρώμα)
- y_i : έξοδοι του τελευταίου στρώματος
- w_{ij} : συναπτικό βάρος από νευρώνα j σε i

Ανάκληση

Είσοδοι: $a_1(0) = x_1, a_2(0) = x_2, \dots, a_{N(0)}(0) = x_{N(0)}$

/* 0 = στρώμα εισόδου, L = στρώμα εξόδου */

Έξοδοι: $y_1 = a_1(L), y_2 = a_2(L), \dots, y_{N(L)} = a_{N(L)}(L)$

Για κάθε στρώμα $l = 1, \dots, L$ {

Για κάθε νευρώνα $i = 1, \dots, N(l)$ {

$$a_i(l) = f \left(\sum_{j=1}^{N(l-1)} w_{ij}(l) a_j(l-1) + w_{i0}(l) \right)$$

}

}

Εκπαίδευση

Κανόνας Back-Propagation

- Μάθηση με επίβλεψη
- $p = 1, \dots, P$ ζεύγη {εισόδων/στόχων}
- Διάνυσμα στόχων $\mathbf{d}^{(p)} = [d_1^{(p)}, \dots, d_m^{(p)}]^T$
- Διάνυσμα εισόδου $\mathbf{x}^{(p)} = [x_1^{(p)}, \dots, x_n^{(p)}]^T$
- Διάνυσμα εξόδου $\mathbf{y}^{(p)} = [y_1^{(p)}, \dots, y_m^{(p)}]^T$

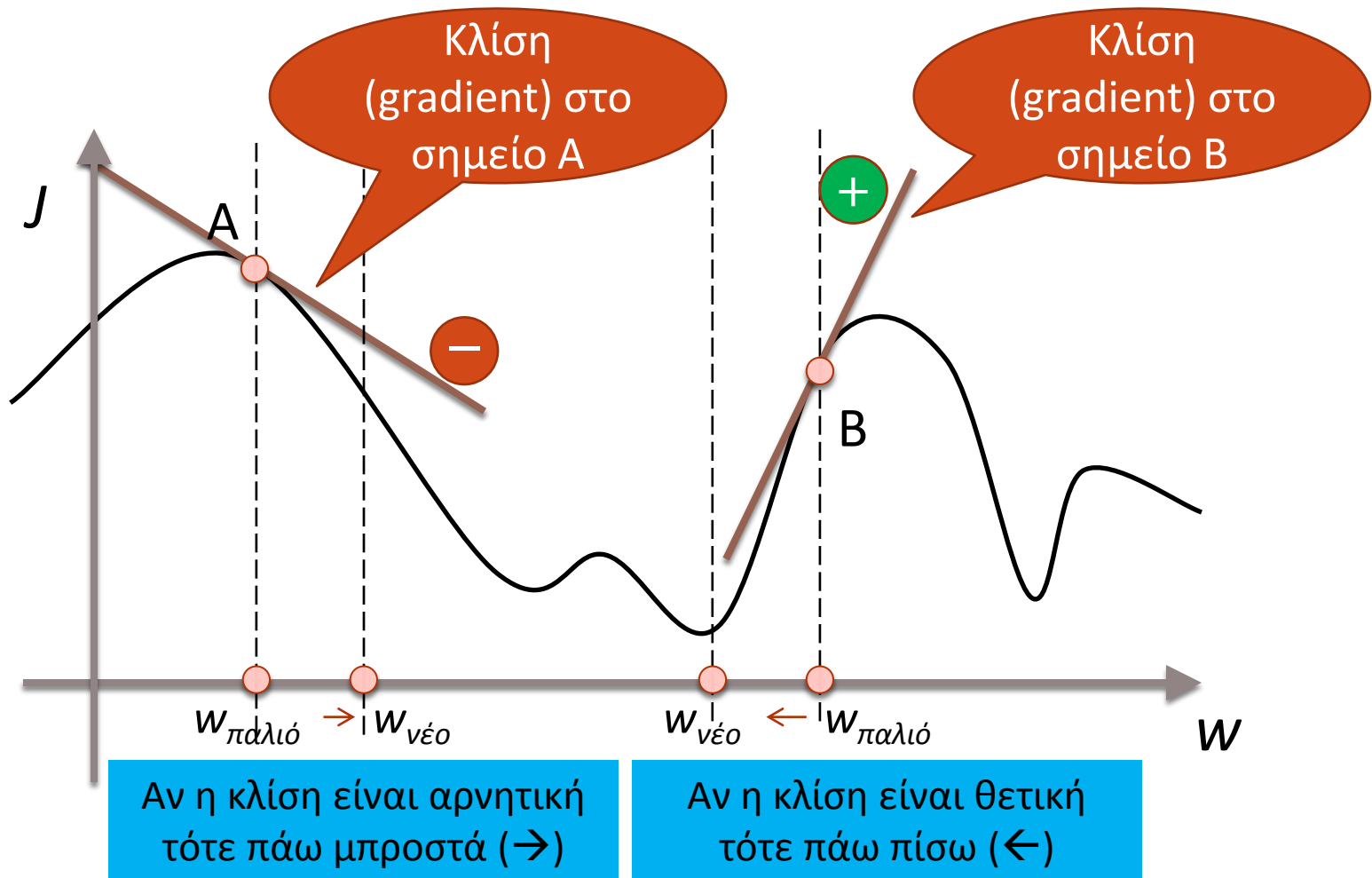
Back-propagation

- Κριτήριο μάθησης: ελαχιστοποίηση του μέσου τετραγωνικού σφάλματος για όλα τα πρότυπα (P το πλήθος)

$$J = \frac{1}{P} \sum_{p=1}^P \|\mathbf{d}^{(p)} - \mathbf{y}^{(p)}\|^2 = \frac{1}{P} \sum_{p=1}^P \sum_{i=1}^m [d_i^{(p)} - y_i^{(p)}]^2$$

- Μέθοδος βελτιστοποίησης: **Κατάβαση Δυναμικού**

Κατάβαση Δυναμικού (1)

Κατάβαση Δυναμικού (2)

- Κινούμαι αντίθετα απ' ότι λέει η παράγωγος: αν η παράγωγος είναι θετική τότε μειώνω το w , αν η παράγωγος είναι αρνητική τότε αυξάνω το w .
- Κάνω μικρά βήματα χρησιμοποιώντας το $\beta = \text{βήμα εκπαίδευσης}$ (= μικρή θετική τιμή)
- Παραγωγή του κόστους ως προς τα συναπτικά βάρη

$$w_{ij}(k+1) - w_{ij}(k) = -\beta \frac{\partial J}{\partial w_{ij}(k)}$$

$$w_{ij}(k+1) = w_{ij}(k) - \beta \frac{\partial J}{\partial w_{ij}(k)}$$

Ο κανόνας Back-Propagation (BP)

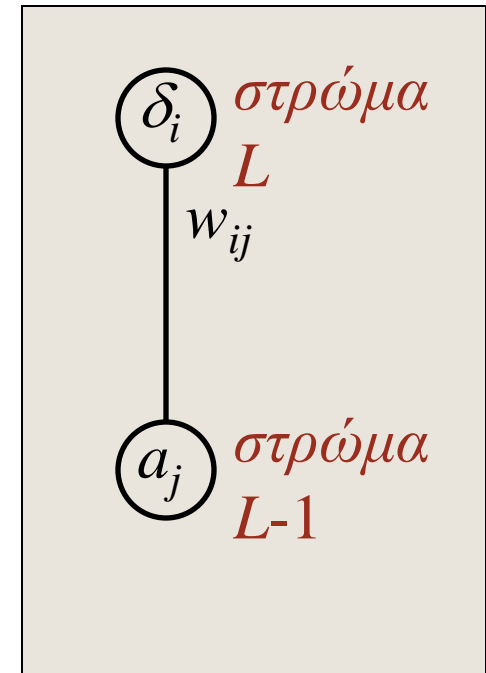
- Έχει υπολογιστεί η παράγωγος και ο κανόνας κατάβασης δυναμικού για ένα MLP πολλών στρωμάτων [Paul Werbos 1974]
- Ισχύουν διαφορετικοί τύποι για το εξωτερικό στρώμα L και για τα υπόλοιπα στρώματα. Για το εξωτερικό στρώμα L :

$$w_{ij}(k+1) = w_{ij}(k) + \beta \delta_i^{(k)} a_j^{(k)}$$

$$i = 1, \dots, N(L)$$

$$j = 0, 1, \dots, N(L-1)$$

$$\delta_i^{(k)} = (d_i^{(k)} - y_i^{(k)}) f'(u_i^{(k)})$$

Ο κανόνας BP (2)

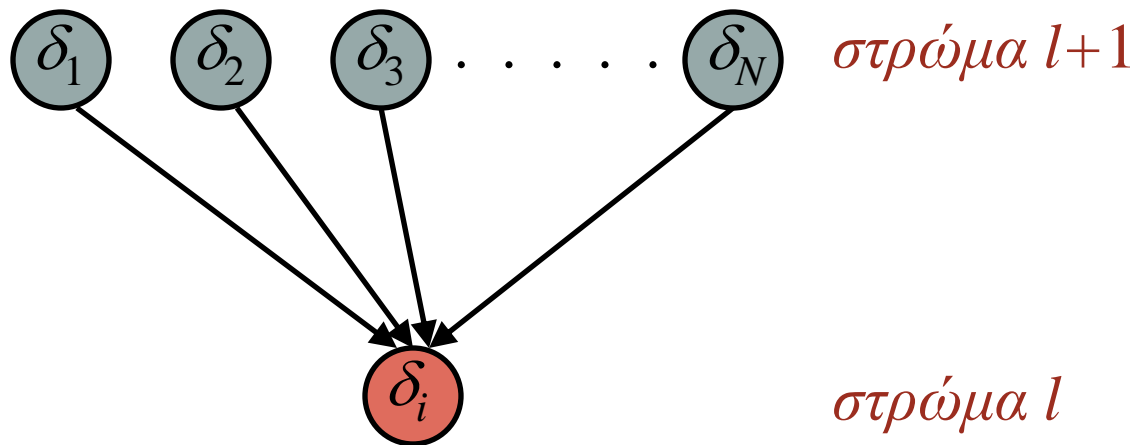
Το σφάλμα δ :

- Αποτελείται από το γινόμενο δύο όρων
  1. Το σφάλμα $(d_i - y_i)$ και
  2. Την παράγωγο $f'(u_i)$ της συνάρτησης ενεργοποίησης f των νευρώνων του στρώματος L . Ευτυχώς η παράγωγος υπολογίζεται εύκολα για τις σημαντικότερες συναρτήσεις όπως:
    - $f = \text{σιγμοειδής} \rightarrow f'(u_i) = f(u_i)[1 - f(u_i)] = a_i[1 - a_i]$
    - $f = \tanh \rightarrow f'(u_i) = 1 - f(u_i)^2 = 1 - a_i^2$
    - $f = \text{γραμμική} \rightarrow f'(u_i) = 1$

Ο κανόνας BP (3)

- Για οποιοδήποτε εσωτερικό στρώμα $l < L$:
  - Υπολογισμός $\delta_i(l) \rightarrow$ προώθηση προς τα πίσω (backward phase). Υπολογίζω τα $\delta_i(l)$ χρησιμοποιώντας τα $\delta_i(l+1)$ του πιο πάνω στρώματος.

Ο κανόνας BP (4)

- Για το εσωτερικό στρώμα $l < L$ (συνέχεια)

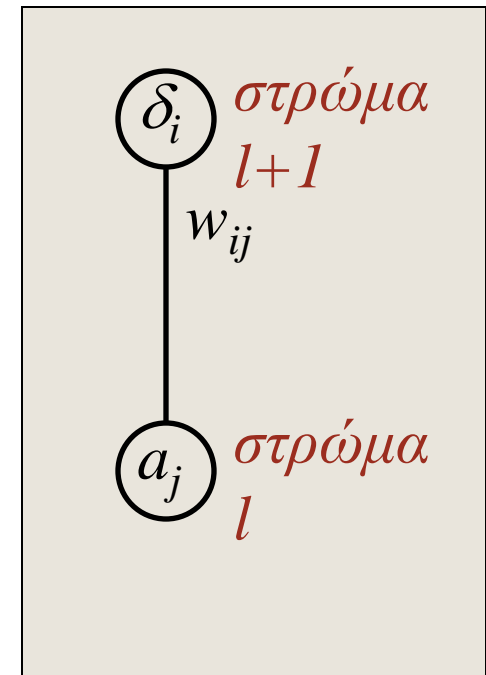
$$w_{ij}(k+1) = w_{ij}(k) + \beta \delta_i^{(k)} a_j^{(k)}$$

$$i = 1, \dots, N(l)$$

$$j = 0, 1, \dots, N(l-1)$$

$$\delta_i^{(k)}(l) = f'(u_i^{(k)}(l)) \sum_{\mu=1}^{N(l+1)} w_{\mu i}(l+1) \delta_{\mu}(l+1)$$

- Ο τύπος είναι ίδιος με το στρώμα L . Το μόνο που αλλάζει είναι ο υπολογισμός του δ .

Ο κανόνας BP (5)

Αρχικοποίησε τα βάρη $w_{ij}(l)$ σε μικρές τυχαίες τιμές

Για κάθε εποχή = 1, 2, ..., MAXepoch {

    Για κάθε πρότυπο $p = 1, \dots, P$ {   /* Εκπαίδευση */
        /* Φάση ανάκλησης = Forward phase */
        /* Φάση υπολογισμού δ = Backward phase */
        /* Φάση ενημέρωσης βαρών = Update phase */
    }

$J=0$;

    Για κάθε πρότυπο $p = 1, \dots, P$ {   /* Υπολογισμός J */
        /* Φάση ανάκλησης = Forward phase */
        /* Άθροισε το τετραγωνικό σφάλμα στο J */
    }

} Μέχρι J μικρότερο από κάποιο κατώφλι MINJ

Εφαρμογή και Προβλήματα

- Δυνατότητα επίλυσης πολύπλοκων προβλημάτων. Καλύτερος ταξινομητής από το Perceptron και το ADALINE. Universal Approximator.
- Κατάβαση Δυναμικού → Πρόβλημα τοπικών ελαχίστων: Μπορεί να «κολλήσει» σε μια λύση που δεν είναι ιδιαίτερα καλή
- Αργή σύγκλιση
- Ποιο β να επιλέξω; Δεν υπάρχει εύκολη και σαφής απάντηση. Συνήθως βάζω τυχαία μικρό β και δοκιμάζω.

Παραλλαγές BP

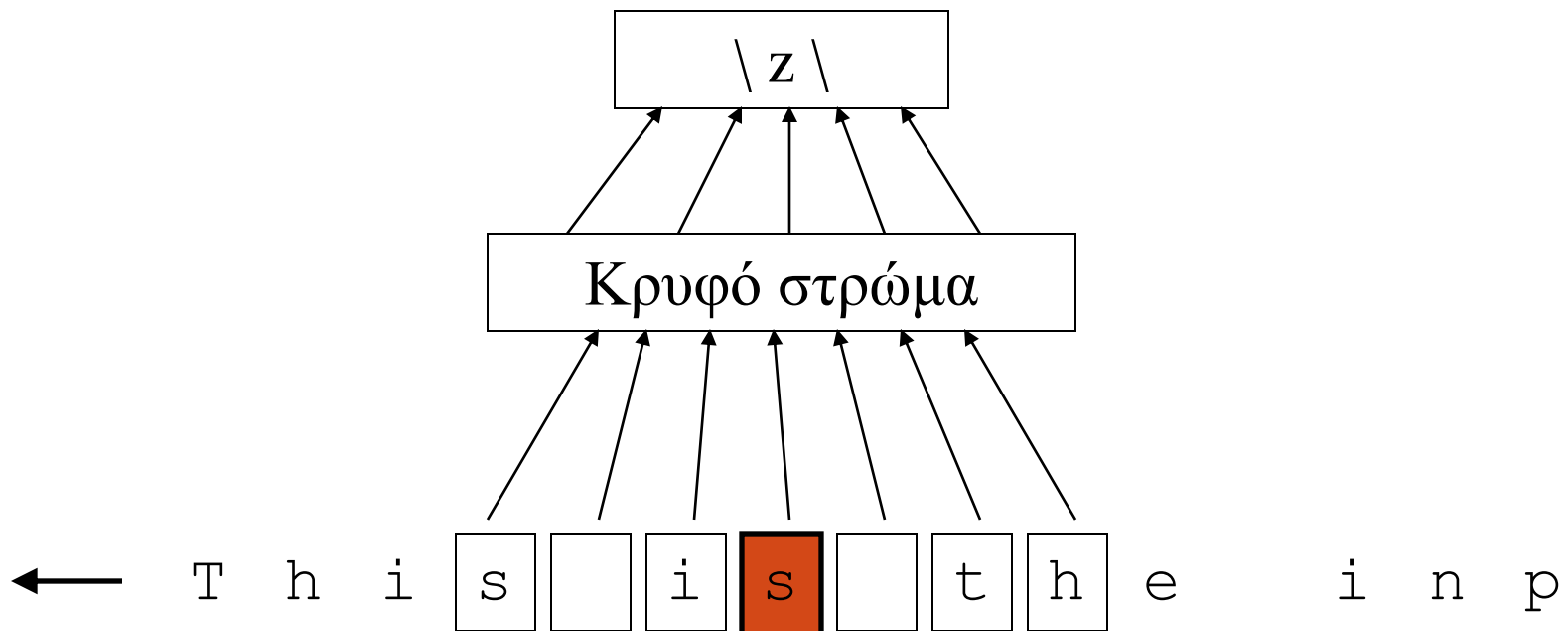
- **Χρήση ορμής (momentum)**: Φυλάω την προηγούμενη διόρθωση $\Delta w_{ij}(k)$ και την προθέτω στην τωρινή

$$\Delta w_{ij}(k+1) = -\beta \frac{\partial J}{\partial w_{ij}(k)} + \mu \Delta w_{ij}(k)$$

- Ο συντελεστής μ πρέπει να είναι μικρότερος από το 1 αλλά κοντά στο 1 (π.χ. 0.95). Όσο πιο κοντά, τόσο πιο γρήγορα τρέχει, αλλά αν είναι πολύ κοντά μπορεί να οδηγήσει σε απόκλιση.
- Αποτέλεσμα: Σε περιοχές όπου το J μειώνεται αργά, η ορμή επιταχύνει τον αλγόριθμο. Σε περιοχές όπου το w ταλαντώνεται επιβάλλει εξομάλυνση (είτε τείνει να κινείται προς μια κατεύθυνση είτε μειώνει τις ταλαντώσεις).
- Άλλες παραλλαγές: Χρήση line search, Χρήση παραγώγων δευτέρου βαθμού (Hessian)

Εφαρμογές

- Text-To-Speech (NetTalk)

Εφαρμογές (2)

NetTalk

- 7x29 είσοδοι, κωδικοποιούν 7 διαδοχικούς χαρακτήρες + σημεία στίξης
- 80 κρυφοί νευρώνες
- 26 έξοδοι κωδικοποιούν φωνήματα
- Εκπαίδευση 1024 λέξεις
- 95% ακρίβεια μετά από 50 εποχές
- Γενίκευση 78% άγνωστο κείμενο

Εφαρμογές (3)

Αναγνώριση χειρόγραφων χαρακτήρων

Αναγνώριση ταχ. Κωδικών ΗΠΑ (zip codes)

- 4 στρώματα + στρώμα εισόδου
- Είσοδος = εικόνα 16x16
- Στρώμα 1+2 = feature extraction
- Στρώμα 3 = 30 νευρώνες πλήρως συνδεδ.
- Στρώμα 4 = 10 νευρώνες εξόδου

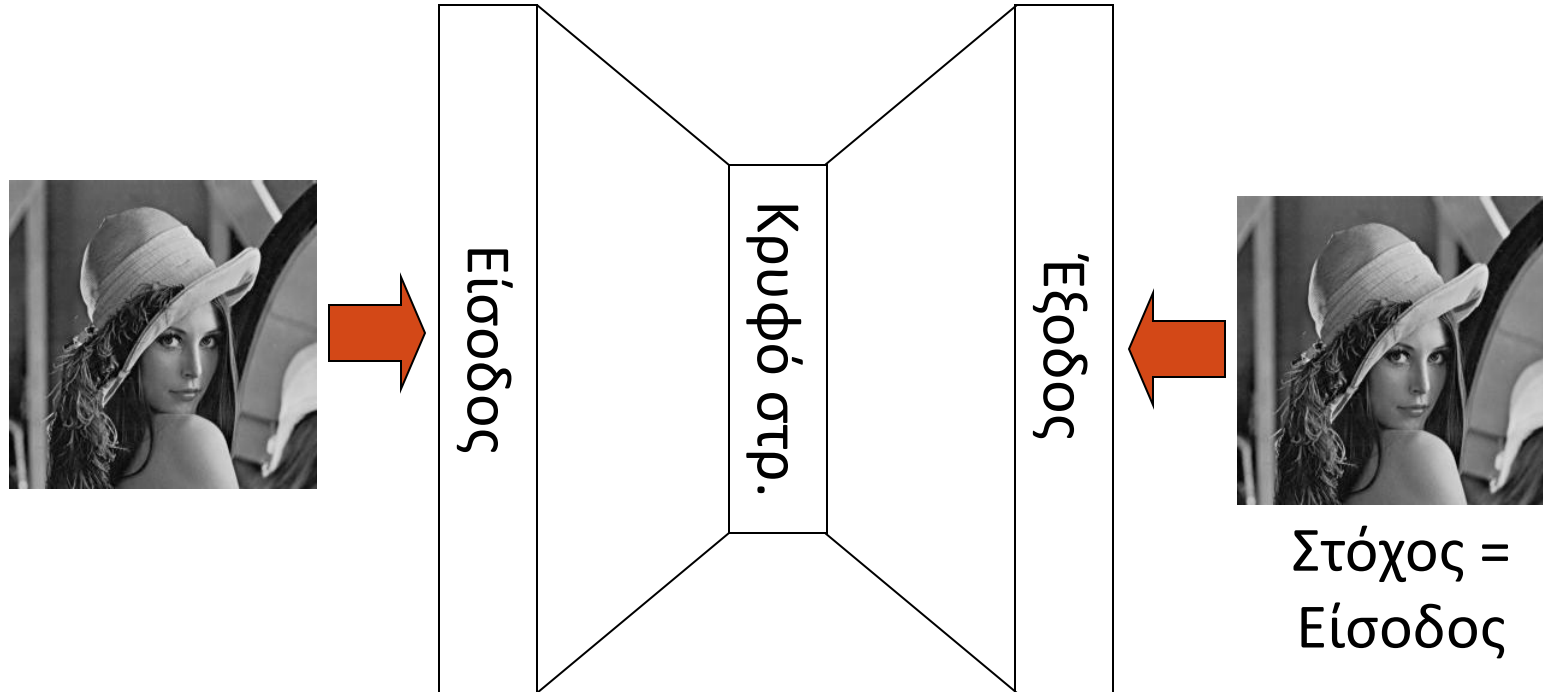
Εφαρμογές (4)

Αναγνώριση ZIP codes

- Σύνολο 1256 νευρώνες, 9760 παράμετροι προς εκπαίδευση.
- Εκπαίδευση με BP.
- Πρότυπα εκπαίδευσης = 7300 χειρόγραφα ψηφία, σφάλμα 1%
- Πρότυπα ελέγχου = 2000 χειρόγραφα ψηφία, σφάλμα 5%

Εφαρμογές (5)

- Συμπίεση εικόνων

Εφαρμογές (6)

- Τάβλι
- Πλοήγηση οχήματος
- Αναγνώριση ομιλίας
- Συλλαβισμός λέξεων
- Αναγνώριση πλαστών συνδιαλλαγών
- Εκτίμηση τιμών μετοχών
- κλπ